

Womhaj Boh!

Czisko 3.
19. januara

Lětnik 6.
1896.

Szerbiske njedzeličke łopjenka.

Wudawaju ƙo kóždy ƙobotu w Šmolerjez knihicziłcezeru w Budyschinje a ƙu tam dostacź sa šchwórtlětnu pšchedwlatu 40 wv.

2. njedzela po tšjoch ƙralach.

Rom. 12, 6—16: Šicheczijske žiwjenje je paradis-šahrodka.

Bobožny Jan Arnd († 1621) je knihu napisał i tym napisom: paradis-šahrodka polna šicheczijskich poczińkow. Nasch dženšniški tekst Rom. 12, 6—16 nam šjewi, ƙak móže šicheczijske žiwjenje tajka paradis-šahrodka bycź. Wone ƙu itote prawidła sa žiwjenje, kotrež ƙo nam tam dawaju. Czini my wo nich. Najprjedy je nušne, so kóždy ƙwojeho powołanja hlada se wišej šwěrnosczi. Ma-li šhto ƙluzbu, dha njech ƙluzby hlada. Ƙak šbožowny tón człowjek, kotryž ma powołanje, a hdy by ty ƙwoje zylne žiwjenje ƙhoreho hladacź mět, abo by dźelaczer abo duchowny abo wuczer pšchi najwobczężniškich wobštejnoszczach był, dźakuj ƙo Bohu sa ƙwoje powołanje a budź šwěrnny w dopjelujenju twojich pšchiłuschnosczi. Šwěrnoscź wostanje prěnje žadanje a to Bože dla. Woni wschat ƙu tež człowizny nahladowarjo, inspektarjo atd, ale ƙak šrudniška ƙluzba, hdyž chzemy jenož prjódštajenych dla šwěrnny a šwědomliwi bycź. Šchtož šicheczijsanom šwěrnnych czini, je bohobojasnoscz, je šwědomnje w naš. My mamy ƙwojeho inspektarja stajnje pšchi ƙebi. Teho šjebacź njemóžesch. Tón ƙudzi kóžde škomdzenie. Šwěrne dopjeljenje pšchiłuschnoscze pak žiwjenje šłódke czini. Na czernojtym puczu dźela najrjeišche róže wješeloscze sa-ƙežewaju. Teho dla, ty duschowpastyrjo, staraj ƙo sa dusche; ty wuczerjo, hladaj ƙwojeje wuczby. Teho dla, ty prjódštajerjo w zyrkwi abo w měsce a na ƙraju, budź

horliwy; ty hladařka ƙhornych, pokaž pšheczelne wobliczo. Staršchi, hladajce napominanja. Š ƙrótka, šchtož ƙy, budź tež wschón. Njedaj twojemu powołanju pódłanskej wězy bycź, ale hlownej wězy twojeje wutrobny. — Tola to šame na ƙebi hišceže njewuczini. Ludžo ƙu, ƙotšiz i dypkom ƙwoju pšchiłuschnoscź dopjelnja, a tola nam jich towarštwo derje njeczi. Ššónczne šwětlo šicheczijskeje luboscze pobrachuje. Teho dla i druha wjele w tym lezi, so bjes ƙobu wobłhadžujemy w wschej lubosczi. Ƙajka dyrbi šicheczijska luboscź bycź? Bjes falschnoscze a wutrobna. Bjes falschnoscze! To je falschna luboscź, hdyž ludžo ƙebi bjes ƙobu do woczow rjenje czinja a sadny ƙhribjeta ma jedny na drugeho ƙleski a pšchiłodzenie. To njeje prawa luboscź, hdyž ƙo w dobrych dnjach wjele wo pšheczelstwie powjeda, w nušny pak ƙo pšheczel wopušczi. A potom luboscź tež wěrna njeje, hdyž ty teho, kotrehož lubujesch, na wopacznym puczu wostajišch. Prawa luboscź njemjelczi. Wutrobna dyrbi luboscź bycź, t. r. bratska. D ƙelko to hišceže pobrachuje! Dale — komu mamy luboscź wopokasacź? Ƙóždemu — njech je nam wón runy abo njech je wyschski abo nižski. Wšched wofebnymi ƙo dženšniški džen pokłoneja, ale nižny ƙo šazpivaja. Tak bycź njedyrbi. Ně — njemyšleže na wyšoke wězy, ale dzeržeže ƙo i niškim. Š zyla i czěsczu ƙo bjes ƙobu šahadžeječe, ƙajšehožtuliz štanta tež něchtó je. Komu mamy luboscź wopokasacź? Duchownje šlabym, hubjenym dźěcjom. Ƙelko je to czinicź, napominacź, trošchtowacź! Ale pšchede wschem tež ƙhudym, potrebnym.

